ADHORTATIONES SANCTORUM PATRUM. LEGENDAE SANCTORUM. GREGORIUS MAGNUS. AUGUSTINUS. HIERONYMUS. EXPOSITIO MISSAE U. A.

Anfang 12. Jh. Seite 203v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

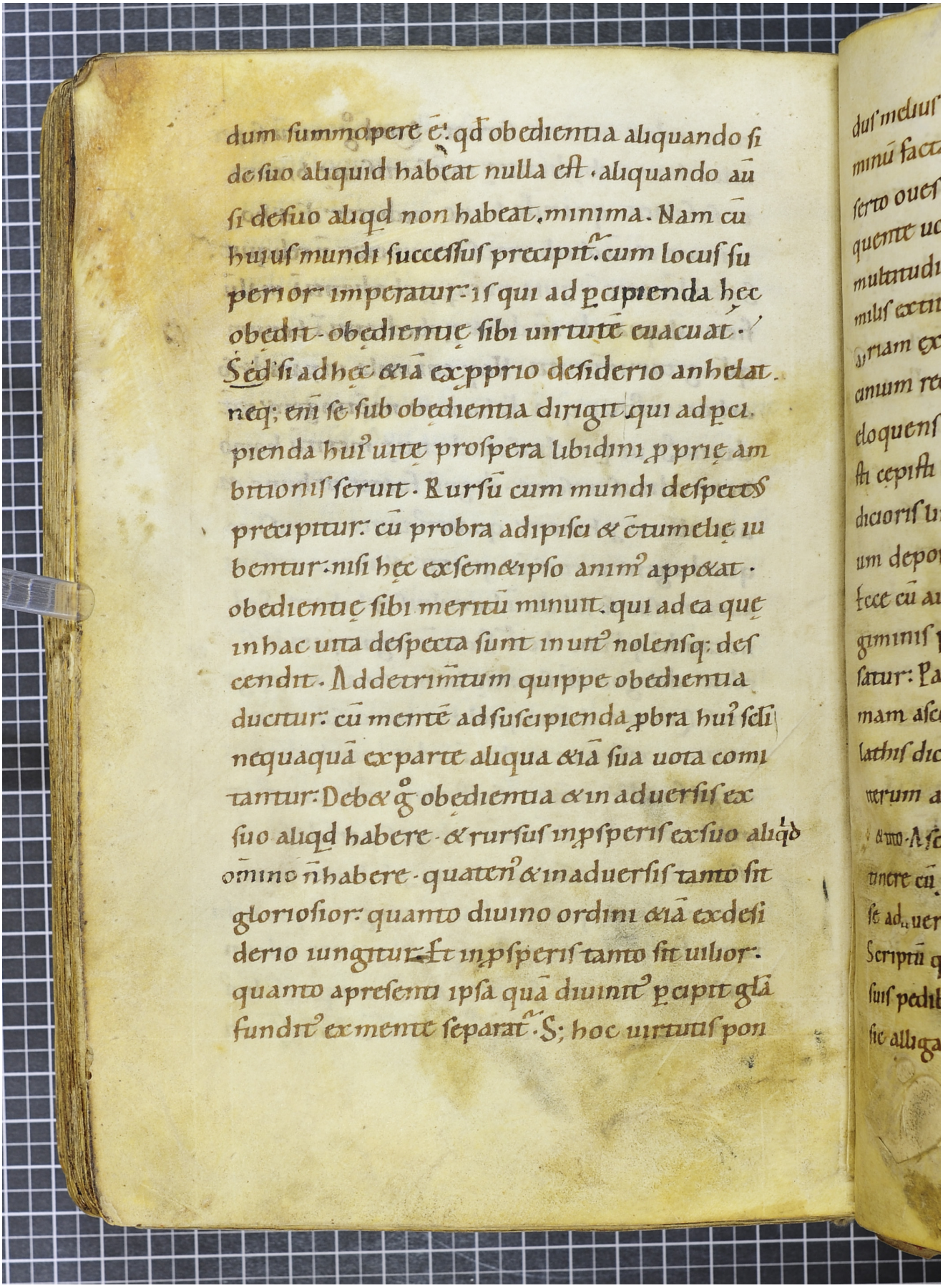

dum summopere ē: qd obedientia aliquando si
de suo aliquid habeat nulla est. aliquando aū
si de suo aliqd non habeat, minima. Nam cū
huius mundi successus precipit. cum locus su
perior imperatur: is qui ad ꝑcipienda hec
obedit. obedientie sibi uirtutē euacuat.
Sed si ad hec etiā ex ꝓprio desiderio anhelat.
neq; enī se sub obedientia dirigit qui ad ꝑci
pienda huius uite prospera libidini ꝓprie am
bitionis seruit. Rursū cum mundi despectus
precipitur: cū probra adipisci et cōtumelie iu
bentur: nisi hec ex sem et ipso animus appetat.
obedientie sibi meritū minuit. qui ad ea que
in hac uita despecta sunt in uitus nolensq; des
cendit. Ad detrimētum quippe obedientia
ducitur: cū mentē ad suscipienda ꝓbra huius scli
nequaquā ex parte aliqua etiā sua uota comi
tantur: Debet ergo obedientia et in aduersis ex
suo aliqd habere. et rursus in ꝓsperis ex suo aliqd
omino nō habere. quatenus et in aduersis tanto sit
gloriosior: quanto diuino ordini etiā ex desi
derio iungitur. Et in ꝓsperis tanto sit uilior.
quanto a presenti ipsa quā diuinitus ꝑcipit glā
funditus ex mente separatur. S; hoc uirtutis pon